

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 29 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie art. 978¹ i 979 u. p. k. w brzmieniu według ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 30, poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Lekarze urzędowi i wolno praktykujący za czynności sądowo-lekarskie pobierają opłaty według taksy określonej w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2. Za czynności nieprzewidziane w taksie, oblicza się wynagrodzenie według normy, określonej za czynności analogiczne.

§ 3. Wysokość opłat za poszczególne czynności oblicza się w sposób następujący: podstawową kwotę, podaną w taksie, mnoży się przez liczbę odpowiadającą jednej dwudziestej mnożnika drożyznianego, ustalonego dla miejscowości I klasy.

§ 4. W większych miastach (I i II kategoria mnożnika) należy się biegłemu przy badaniach, mających się odbyć poza jego mieszkaniem, zwrot kosztów przejazdu w obie strony, o ile odległość pomiędzy mieszkaniem i miejscem czynności wynosi więcej niż 1 kilometr, i o ile biegły nie korzysta z rządowych środków przewozowych; zwrot kosztów pojazdu (dorożki) przyznać należy jedynie w braku środka masowego transportu (tramwaje, omnibusy i t. p.).

§ 5. Za udział w czynnościach urzędowych kilku biegłych, każdy z nich otrzymuje całkowitą należność za dokonane przezeń czynności.

§ 6. Przy ryczałtowych opłatach za czynności sądowo-lekarskie należność powinna być obliczona podług przeciętnej liczby badań i orzeczeń sądowo-lekarskich, dokonanych w danym okręgu w ciągu ostatnich 2 lat. Opust ze strony lekarza nie może wynosić mniej niż 10%.

§ 7. Za dokonane przez biegłego czynności poza miejscem jego zamieszkania, oprócz sum obliczonych na podstawie niniejszej taksy, należy się zwrot rzeczywistych kosztów podróży i diety.

§ 8. Diety dla biegłych lekarzy oblicza się w ten sposób, że lekarzom urzędowym i profesorom uniwersytetu należy się diety podług ich stopnia służbowego, prywatnym docentom uniwersytetu, oraz lekarzom naczelnym szpitali publicznych diety VI stopnia służbowego, innym lekarzom dyplomowanym diety VII stopnia służbowego.

§ 9. Taksa niniejsza dotyczy lekarzy powiatowych i prywatnych, wzywanych w charakterze biegłych przez Władze Sądowe. Lekarze sądowi etatowi pobierają poza djetami i kosztami przejazdu tylko opłatę za czynności wymienione w punktach 2, 8, 10 i 11 § 10-go.

§ 10. Podstawowe opłaty za czynności sądowo-lekarskie są następujące:

- 1) badanie sądowo-lekarskie osób wraz z orzeczeniem:
 - a) osób, uszkodzonych na ciele w zwykłych przypadkach, oraz wszystkich innych osób dla stwierdzenia ich stanu zdrowia 5 mk.
 - b) jeżeli badanie było długie i żmudne, bądź z powodu ilości obrażeń, bądź z powodu ich charakteru (np. przy uszkodzeniu mózgu, rdzenia, przy nerwicach urazowych, przy obrażeniach narządów wewnętrznych jak to: płuc, serca, trzewiów brzusznych, wewnętrznych narządów płciowych) lub też, gdy orzeczenie musiało być obszernie uzasadnione 10 mk.
- 2) Nałożenie badanemu opatrunku (oprócz zwrotu za dostarczony materiał opatrunkowy) 3 mk.
- 3) Badanie przez lekarza specjalistę powołanego w charakterze konsultanta wraz z orzeczeniem 15 mk,
- 4) Badanie stanu umysłowego wraz z orzeczeniem:
 - a) badanie jednorazowe 20—30 mk.
 - b) każde następne badanie 10—15 mk.

- 5) Oględziny zewnętrzne i sekcja zwłok osoby dorosłej, dziecka, lub noworodka wraz z orzeczeniem 20—30 mk.
- 6) Oględziny zewnętrzne zwłok lub sekcja częściowa wraz z orzeczeniem 10 mk.
- 7) Obecność wraz z ewentualną radą zawodową przy sekcji, ekshumacji lub oględzinach zwłok za każde zaczęte 1/2 godziny 5 mk.
- 8) Obecność przy rozprawach sądowych razem z udzieleniem orzeczenia za każde zaczęte 1/2 godziny 5 mk.
Przerwę trwającą mniej niż godzinę, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy, lub pomiędzy dwiema rozprawami, odbywającymi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności.
- 9) Orzeczenie, wydane na podstawie przejrzania akt 5—15 mk.
- 10) Badanie gołem okiem narzędzi, leków, trucizn, plam i t. p. o ile musi się ono odbywać oddzielnie od badań, wymienionych w punktach poprzednich, wraz z orzeczeniem 3—5 mk.
- 11) Specjalne naukowe badanie wraz z orzeczeniem:
 - a) plam: mikroskopowe, chemiczne, względnie widmowe oraz biochemiczne 10—30 mk.
 - b) krwi na obecność tlenu węgla 15 mk.
 - c) potraw, leków, trucizn, wymiocin, kału, włosów, cząstek ciała — mikroskopowe 15—30 mk.
 - d) bakterji z założeniem hodowli i doświadczeniem na zwierzętach 20—50 mk.
 - e) szczegółowe kliniczne badanie moczu 10 mk.
 - f) badanie promieniami „Roentgena” 20—50 mk.
- 12) Stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, gdy czynność bez winy lekarza nie została wykonana za każde zaczęte 1/2 godziny 3 mk.

§ 11. Jeżeli okaże się nieodzowna potrzeba przybrania przy czynności sądowo-lekarskiej pomocy (felczera, sanitariusza i t. p.) należy przyznać osobie przybranej do pomocy odszkodowanie za oderwanie się od zajęć w wysokości 3—15 mk. niezależnie od zwrotu należności przewidzianych w art. 979¹ u. p. k. i wynagrodzenia za pracę.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Skarbu:
Michalski